

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 4 mars 2021
(OR. en)

6749/21

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0051(CNS)**

**POSEIDOM 1
REGIO 34**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	3 mars 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2021) 95 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena och om ändring av beslut nr 940/2014/EU

För delegationerna bifogas dokument – COM(2021) 95 final.

Bilaga: COM(2021) 95 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.3.2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena och om ändring av beslut nr
940/2014/EU**

{SWD(2021) 44 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) är tillämpliga på unionens yttersta randområden. De franska yttersta randområdena ligger emellertid utanför mervärdesskatte- och punktskattedirektivens territoriella tillämpningsområde.

Bestämmelserna i EUF-fördraget, i synnerhet artikel 110, tillåter i princip inte att de franska yttersta randområdena tillämpar olika beskattning på lokala produkter, produkter från det franska fastlandet, produkter från andra medlemsstater och produkter från tredjeländer. Artikel 349 i EUF-fördraget tillåter dock specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena med hänvisning till bestående svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation. Dessa åtgärder rör olika politikområden, bland annat skattepolitiken.

Den så kallade sjötullen är en indirekt skatt som enbart gäller i de franska yttersta randområdena Martinique, Guadeloupe, Franska Guyana, Réunion och Mayotte. Sjötullen tas ut på import av varor, oavsett ursprung, och på varuleveranser som görs mot betalning av personer som bedriver produktionsverksamhet. Den ska i princip tillämpas på samma sätt för produkter som tillverkas lokalt och för importerade produkter.

Enligt rådets beslut 940/2014/EU av den 17 december 2014¹ får Frankrike emellertid fram till och med den 31 december 2020 medge befrielse från eller nedsättning av sjötullen för vissa produkter för vilka det förekommer lokal produktion, betydande import som kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen och merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån. Bilagan till det ovannämnda beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse från eller nedsättning av sjötullen får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter.

Dessa skillnader i skattesats har till syfte att kompensera för de konkurrensnackdelar som påverkar de yttersta randområdena och som leder till ökade produktionskostnader och därmed till högre kostnad för lokalt tillverkade produkter. Om inga specifika åtgärder vidtogs skulle de lokala produkterna vara mindre konkurrenskraftiga än de som kommer utifrån, till och med när transportkostnaderna tas med i beräkningen. Detta skulle äventyra upprätthållandet av lokal produktion med högre produktionskostnader på grund av särskilda bestående svårigheter i dessa regioner.

Den 1 mars 2019 begärde de franska myndigheterna att kommissionen skulle förlänga sjötullsystemet efter den 31 december 2020.

Med tanke på att rådets beslut löper ut hade kommissionen i förväg inlett en extern studie för att utvärdera det befintliga systemet och de potentiella konsekvenserna av de olika möjligheterna för perioden efter 2020. Med utgångspunkt i studien anser kommissionen att det är motiverat att bevilja den begärda förlängningen, med vissa förändringar av det befintliga systemet.

För att ge de franska myndigheterna möjlighet att samla in all nödvändig information vars insamling har försenats till följd av covid-19-krisen, och för att ge kommissionen tid att lägga fram ett väl avvägt förslag som respekterar de olika intressen som står på spel, förlängdes

¹ Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena (EUT L 367, 23.12.2014, s. 1).

genom rådets beslut (EU) 2020/1793 av den 16 november 2020² tillämpningsperioden för rådets beslut 940/2014/EU med sex månader, till och med den 30 juni 2021 i stället för till och med den 31 december 2020.

I detta förslag fastställs därför den rättsliga ramen för sjötullen efter den 30 juni 2021: genom inrättande av ett nytt undantagssystem för perioden 1 januari 2022–31 december 2027, med en översyn av de nuvarande bestämmelserna för att göra systemet flexiblare och öppnare. Samtidigt förlängs beslut 940/2014/EU med sex månader, till och med den 31 december 2021, för att ge Frankrike tid att införliva det nya system som är tillämpligt mellan den 1 januari 2022 och den 31 december 2027 i sin nationella lagstiftning.

De föreslagna ändringarna jämfört med det nuvarande systemet är följande:

- (a) Fastställande av kriterier för urval av produkter som kan komma att omfattas av en differentierad beskattning.

De produkter som ingår i förteckningen har valts ut på grundval av om merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån och som äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft kan påvisas.

När

- (1) den lokala produktionen har en marknadsandel på mindre än 5 %, eller
- (2) dess marknadsandel överstiger 90 %,

har ytterligare underlag begärts som styrker samtliga eller en del av följande omständigheter:

- Arbetskraftsintensiv produktion.
- Nystartad produktion eller kompletterande sortiment som syftar till att diversifiera ett företags produktion.
- Strategisk produktion för lokal utveckling (t.ex. inom den cirkulära ekonomin, såsom träförädling, ökad biologisk mångfald och miljöskydd).
- Innovativ produktion eller produktion med högt mervärde.
- Produktion där ett avbrott i försörjningen utifrån skulle kunna hota ekonomin eller befolkningen i territoriet, t.ex. byggmaterial och livsmedel.
- Produktion som endast kan förekomma om den har en dominerande ställning på marknaden på grund av den begränsade storleken på marknaderna i de yttersta randområdena.
- Framställning av medicinska produkter och personlig skyddsutrustning som krävs för att hantera hälsokriser.

- (b) Införande av två olika skattesatser på högst 20 % respektive högst 30 % i stället för nuvarande tre. Den tillåtna skillnaden i beskattning bör emellertid inte överstiga de påvisade extrakostnaderna.

² Rådets beslut (EU) 2020/1793 av den 16 november 2020 om ändring av giltighetstiden för beslut nr 940/2014/EU om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen (EUT L 402, 1.12.2020, s. 21).

- (c) Höjning av tröskeln för att omfattas av sjötull till 550 000 euro. Enligt de föreslagna reglerna omfattas inte de aktörer vars årliga omsättning är lägre än denna tröskel av sjötullen. Däremot kan de inte dra av sådan sjötull som betalats i tidigare led. Syftet med detta är att undanta småbrukares produktion, minska deras administrativa börda och även stödja deras utveckling. Denna åtgärd motiveras av dess ringa inverkan på budgeten³ och ringa snedvridning av konkurrensen med tanke på det begränsade antalet berörda ekonomiska aktörer⁴.
- (d) Rapporten efter halva tiden ersätts med en rapport den 30 september 2025, som måste innehålla åtminstone de uppgifter som anges i bilaga II till beslutet. Dessa delar kommer att ligga till grund för förnyelsen av systemet. Syftet med detta förslag är att minska den börda som den onödigt frekventa utvärderingen av systemet innebär och att öka övervaknings- och utvärderingsverksamhetens användbarhet och ändamålsenlighet.

När det gäller bedömningen av de extra produktionskostnader för vilka den differentierade beskattningen är avsedd att kompensera, har de franska myndigheterna för varje fyrsiffrigt KN-nummer även tillhandahållit en beräkning av produktionsmerkostnaderna för de lokala företagen, vilka i huvudsak är följande: inköpskostnader, löner, högre energikostnader, räntekostnad för större lagerhållning, högre underhållskostnader, underanvändning av produktionsutrustning, högre finansieringskostnader.

Bilagan till beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse från eller nedsättning av sjötullen får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 20 eller 30 procentenheter. I del a i bilagan uppräknas de produkter för vilka skillnaden i skattesats inte får överstiga 20 procentenheter och i del b de produkter för vilka skillnaden inte får överstiga 30 procentenheter.

Huvuddelen av produkterna i bilagan är desamma som de som anges i bilagan till rådets beslut 940/2014/EU. Efter den nya granskningen av alla förteckningar har dock flera produkter strukits för vilka en skillnad i beskattning inte längre var motiverad. Å andra sidan har det på produktförteckningarna lagts till produkter som inte ingår i beslut 940/2014/EG men för vilka en ny produktion har inletts eller en produktion har utvecklats. Slutligen har vissa produkter behållits på förteckningarna, men den tillåtna skillnaden i skattesats har ändras uppåt eller nedåt för att ta hänsyn till förändringar i merkostnaderna.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I meddelandet från 2017 om ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden framhävs att de yttersta randområdena⁵ fortsättningsvis möter stora svårigheter, vissa permanenta. I detta meddelande presenteras kommissionens nya synsätt på hur man kan stimulera utvecklingen i de yttersta randområdena genom att utnyttja deras fördelar till fullo

³ Inkomsterna från beskattningen av företag med en omsättning på mellan 300 000 och 550 000 euro uppskattas till endast 1,22 miljarder euro 2019, vilket motsvarar knappt 0,1 % av de totala intäkterna från sjötullen (1,2 miljarder euro).

⁴ Antalet berörda företag uppgår till 222.

⁵ COM(2017) 623 final.

och dra nytta av de möjligheter som nya inriktningar inom tillväxt och sysselsättningsskapande åtgärder medför.

Mot denna bakgrund är syftet med detta förslag att främja lokal produktion och på så sätt främja sysselsättningen i de franska yttersta randområdena. Förslaget kommer att återställa konkurrenskraften hos den lokala produktionen genom att kompensera för de nackdelar som är en följd av områdenas geografiska och ekonomiska belägenhet. Det kompletterar det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei)⁶ som syftar till att stärka primärsektorn och råvaruframställningen, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)⁷ och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)⁸ som omfattar ett särskilt extra anslag för att kompensera de yttersta randområdena för tilläggskostnader som beror på deras bestående svårigheter.

För att uppnå den nödvändiga överensstämmelsen med jordbrukspolitikens regler har dessutom inga skillnader i skattesats tillämpats på livsmedel som omfattas av det stöd som avses i kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om specifika åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och särskilt av den särskilda försörjningsordningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med 2015⁹ års strategi för den inre marknaden, där kommissionen presenterar en fördjupad och rättvisare inre marknad som kommer alla berörda parter till godo. Ett av syftena med den föreslagna åtgärden är att minska de merkostnader som uppstår för företag i de yttersta randområdena, vilket hindrar dem från att delta fullt ut på den inre marknaden. På grund av de begränsade produktionsvolymerna i de franska yttersta randområdena förutses ingen negativ inverkan på den inre marknadens funktion.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 349 i EUF-fördraget. Bestämmelsen ger rådet möjlighet att anta särskilda bestämmelser för att fastställa fördragets tillämpning på EU:s yttersta randområden.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Endast rådet har behörighet att, på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena för att, med beaktande av de bestående svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation, anpassa tillämpningen av fördragen och den gemensamma politiken till dessa

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden: – bättre möjligheter för individer och företag [COM(2015) 550 final], s. 4.

områden. Detta gäller även för beviljande av undantag från artikel 110 i EUF-fördraget. Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag är förenligt med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. Förslaget rör endast produkter för vilka det har kunnat visas att den lokala produktionen medför merkostnader.

Den maximala skillnaden i beskattning för varje produkt som omfattas av detta förslag är inte större än vad som är nödvändigt med hänsyn till merkostnaderna för varje berörd lokal produktion. Beskattningen av produkter som importeras till de franska yttersta randområdena överstiger därmed inte vad som krävs för att, när det gäller dessa produkter, kompensera för den sämre konkurrenskraften för lokalt tillverkade produkter. Och därmed uppnås målen i fördraget att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt och effektivt.

- **Val av instrument**

Ett utkast till rådets beslut föreslås för att ersätta rådets beslut nr 940/2014/EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Tillämpningsområdet för sjötullsystemet tillgodoser de berörda ekonomiska aktörernas behov på ett tillfredsställande sätt. Syftet med detta system är att stödja lokala produkter genom att minska den bristande konkurrenskraften hos de lokala produkterna i förhållande till de produkter som inte har sitt ursprung i dessa regioner på grund av bestående svårigheter som ökar produktionskostnaderna och därmed kostnaden för lokalt tillverkade produkter. Sjötullsystemet kompenserar för omkring hälften av merkostnaderna. De skillnader i beskattning som tillämpades under perioden 2014–2020 visade sig stå i proportion till de beräknade merkostnaderna¹⁰.

Resultaten av den kvantitativa analysen av den externa undersökningen visar att resultaten inom den lokala produktionen skulle ha varit betydligt sämre i avsaknad av sjötullsystemet. Omkring 37 % av värdet av de produkter som omfattas av en differentierad beskattning (cirka 850 miljoner euro) har enligt analysen genererats av mekanismen för differentierad beskattning, vilket haft positiva effekter på sysselsättningen – som har ökat i sektorer som omfattas av sjötullen sedan 2014 (jämfört med en minskning i de sektorer som inte omfattas) – och på antalet verksamma företag, som ökade med omkring 1,7 % under samma period (jämfört med en total minskning på 3 %). Å andra sidan finns det inga belägg för inverkan på investeringar och diversifiering i den lokala produktionen. Sjötullsystemets kostnads-nyttoförhållande är på det hela taget positivt, där den ytterligare lokala produktion som genereras av de differentierade skattesatserna är 2,5 gånger högre än åtgärdens ”kostnad”.

Tillämpningen av sjötullsystemet ledde inte till en substitution av importen. I praktiken har majoriteten av de lokala produkter som omfattas av en differentierad beskattning förlorat

¹⁰ Mycket få fall (motsvarande 0,6 % av de berättigade produkterna) av överkompensation (mindre än tre procentenheter i genomsnitt) på grund av den uppdaterade beräkningen av merkostnaderna (2020) konstaterades.

marknadsandelar över tiden, vilket bekräftar att sjötullsystemet snarare är en åtgärd för att minska den lokala produktionens förlust av konkurrenskraft än ett utvecklingsinstrument.

När det gäller inverkan av sjötullens differentierade skattesatser på konsumentpriserna och levnadskostnaderna i de franska yttersta randområdena konstateras i den externa studien att denna inverkan är låg, eftersom den extra skatt som tas ut på produkter som omfattas av den differentierade beskattningen inte överstiger 1,5 % av den slutliga konsumtionen i de yttersta randområdena.

Slutligen visar resultaten av analysen av regionala handelsdata att sjötullens differentierade skattesatser har liten inverkan på importen från Cariforum-länderna och från södra och östra Afrika. Ett eventuellt fullständigt avskaffande av sjötullen skulle dessutom ha en mycket begränsad inverkan på importen av produkter från dessa länder (omkring 2 miljoner euro) men skulle ha en mycket negativ inverkan på den lokala produktionen (cirka 300 miljoner euro). Detta skulle främst gynna andra EU-exportörer och exportörer utanför EU än importörer i Cariforum och i södra och östra Afrika.

- **Samråd med berörda parter**

Som en del av detta initiativ genomfördes ett omfattande samråd med de viktigaste politiska och ekonomiska aktörerna, inklusive intervjuer (80) och besök i tre regioner (Réunion, Guadeloupe och Martinique), samt en undersökning av företagen i dessa yttersta randområden (196) som omfattade alla fem berörda regioner. Denna riktade undersökning (online) bland de ekonomiska aktörerna spreds främst genom branschorganisationer verksamma i de olika territorierna, men även genom direkta inbjudningar till 15 420 företag som anges i förteckningar över företag som tillhandahålls av handelskammare.

Under samrådet uppmärksammades behovet av att säkerställa lämplig täckning och en god balans mellan de berörda deltagande parterna. Samrådet syftade särskilt till att involvera alla berörda offentliga myndigheter i fråga om förvaltningsnivåer (centrala och lokala) och behörighetsområden (myndigheter som ansvarar för utformningen av politik, skatte- och tullförvaltningar, statistikinstitut osv.). I detta samråd ingick dessutom företrädarna för de lokala produktionssektorerna – det vill säga de sektorer som omfattas av sjötullens differentierade skattesatser – och de handels- och tjänstesektorer som direkt eller indirekt berörs av detta system med differentierad beskattning.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen förbereds i två nära sammanlänkade steg: en efterhandsutvärdering av det nuvarande systemet, följt av en framåtblickande analys. Bedömningen av de potentiella konsekvenserna av att fortsätta eller eventuellt ändra det befintliga systemet har gjorts i ett analytiskt dokument med en utvärderingsbilaga. Detta dokument har utarbetats på grundval av en extern studie och på grundval av den information som Frankrike lämnat.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Systemets varaktighet är sex år, till och med den 31 december 2027. Det är dock nödvändigt att före den tidpunkten utvärdera resultaten av tillämpningen av systemet.

Frankrike ska därför senast den 30 september 2025 lägga fram en rapport om tillämpningen av skattesystemet för perioden 2019–2024¹¹. Rapporten ska omfatta följande:

- Information om merkostnader i samband med produktionen.
- Eventuella snedvridningar av konkurrensen och återverkningar på den inre marknaden.
- Information som behövs för att bedöma systemet utifrån kriterierna ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet med annan EU-politik och EU-mervärde.

Rapporten bör också samla in synpunkter från alla berörda parter om nivån på och utvecklingen av deras extra produktionskostnader, deras efterlevnadskostnader och eventuella fall av snedvridning av marknaden.

För att garantera att den information som samlas in av de franska myndigheterna innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen i framtiden ska kunna fatta ett välgrundat beslut om stödordningens giltighet och bärkraft har kommissionen utarbetat särskilda riktlinjer för vilken information som krävs. Denna information finns i bilaga II till förslaget. I möjligaste mån är dessa riktlinjer gemensamma för andra liknande system som är i kraft i EU:s yttersta randområden.

De kommer att göra det möjligt för kommissionen att avgöra om det fortfarande finns skäl för denna mekanism för differentiering av sjötullens skattesatser, om de skatteförmåner som Frankrike beviljats är proportionerliga och om det är möjligt att införa alternativa åtgärder till detta system, som tar hänsyn till dess internationella dimension.

När de franska myndigheterna lägger fram uppföljningsrapporten kommer kommissionen att bedöma effekterna av den differentierade beskattningen och bedöma behovet av ändringar.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Denna del är inte tillämplig eftersom bestämmelserna i förslaget är självförklarande.

¹¹ Rapporten bör innehålla uppgifter för 2019 i syfte att fastställa ett referensvärde och för att göra det möjligt för kommissionen att undersöka systemets effekter för perioden efter 2021. Rapporten bör i möjligaste mån innehålla de senaste uppgifterna fram till och med 2024.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena och om ändring av beslut nr 940/2014/EU

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i fördraget, som gäller för de franska yttersta randområdena, medger i princip ingen skillnad i beskattning mellan lokala produkter och produkter från det franska fastlandet eller andra medlemsstater. Artikel 349 i fördraget tillåter dock specifika åtgärder till förmån för dessa områden med hänvisning till bestående svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation.
- (2) Det bör därför beslutas om specifika åtgärder för att särskilt fastställa villkoren för hur fördraget ska tillämpas beträffande de franska yttersta randområdena. Dessa åtgärder måste beakta de yttersta randområdenas särdrag och särskilda svårigheter, utan att undergräva integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken. De konkurrensnackdelar som de franska yttersta randområdena påverkas av anges i artikel 349 i fördraget: deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt beroendet av ett fåtal produkter. För de yttersta randområdena resulterar dessa bestående svårigheter i beroendet av omvärlden när det gäller råvaror och energi, nödvändigheten av att inrätta större lager, en begränsad lokal marknad i kombination med en dåligt utvecklad exportverksamhet och så vidare. Dessa konkurrensnackdelar leder sammantaget till en ökning av produktionskostnaden och därmed kostnaden för lokalt tillverkade produkter som, i brist på specifika åtgärder, skulle vara mindre konkurrenskraftiga än produkter utifrån, till och med när kostnaderna för transporten till de franska yttersta randområdena tas med i beräkningen. Detta skulle äventyra upprätthållandet av en lokal produktion. Därför är det nödvändigt att vidta specifika åtgärder för att stärka den lokala industrin genom att öka dess konkurrenskraft.
- (3) I syfte att återupprätta de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft får emellertid Frankrike enligt rådets beslut nr 940/2014/EU² fram till och med den 30 juni 2021

¹ EUT C, s. .

² Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena (EUT L 367, 23.12.2014, s. 1).

medge befrielse från eller nedsättning av sjötullen för vissa produkter som tillverkas i de yttersta randområdena Martinique, Guadeloupe, Franska Guyana, Réunion och Mayotte för vilka det förekommer lokal produktion, betydande import som kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen och merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån. Bilagan till det ovannämnda beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka skattebefrielser eller skattenedsättningar får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt producerade produkter och andra produkter inte överstiga 10, 20 eller 30 procentenheter.

- (4) Frankrike har begärt att regler som liknar de som finns i beslut 940/2014/EG ska bibehållas från och med den 1 juli 2021. Man framhåller att nämnda konkurrensnackdelar kvarstår, men även att det beskattningssystem som föreskrivs i beslut nr 940/2014/EU har gjort det möjligt att bibehålla och i vissa fall utveckla den lokala produktionen, inte har stört utrikeshandeln och inte har lett till överkompensation för företagens merkostnader.
- (5) I detta hänseende har Frankrike för vart och ett av de fem berörda yttersta randområdena till kommissionen översänt en serie förteckningar över produkter på vilka man avser att tillämpa differentierade skattesatser, uppgående till högst 20 eller 30 procentenheter, beroende på om produkterna framställs lokalt eller inte. Det franska yttersta randområdet Saint Martin berörs inte.
- (6) Genom detta beslut genomförs bestämmelserna i artikel 349 i fördraget och ges Frankrike tillåtelse att tillämpa en differentierad beskattning på de produkter i fråga om vilka det har kunnat visas för det första att lokal produktion förekommer, för det andra att det sker en betydande införsel av varor (bl.a. från det franska fastlandet och från andra medlemsstater), vilket kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen, och för det tredje att det finns merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån och som äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft. Den tillåtna skillnaden i beskattning bör inte överstiga de påvisade extrakostnaderna.
- (7) I de fall där den lokala produktionen har en marknadsandel som understiger 5 % eller där andelen import understiger 10 % har ytterligare underlag begärts som styrker samtliga eller en del av följande omständigheter: Förekomsten av arbetsintensiv produktion, nystartad produktion eller kompletterande sortiment som syftar till att diversifiera ett företags produktion, strategisk produktion för lokal utveckling (t.ex. inom den cirkulära ekonomin, ökad biologisk mångfald och miljöskydd), innovativ produktion eller produktion med högt mervärde, produktion där ett avbrott i försörjningen utifrån skulle kunna hota ekonomin eller befolkningen i territoriet, produktion som endast kan förekomma om den har en dominerande ställning på marknaden på grund av den begränsade storleken på marknaderna i de yttersta randområdena, och framställning av medicinska produkter och personlig skyddsutrustning som krävs för att hantera hälsokriser. Tillämpningen av dessa principer gör det möjligt att genomföra bestämmelserna i artikel 349 i fördraget, utan att man går utöver vad som är nödvändigt och utan att det skapas oönskvärda fördelar för den lokala produktionen så att man inte undergräver integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, vari bibehållandet av en konkurrens utan snedvridning på den inre marknaden och en politik för statligt stöd ingår.
- (8) För att förenkla och minska de små företagens skyldigheter och stödja deras utveckling bör skattebefrielserna eller skattenedsättningarna beröra alla aktörer vars

årliga omsättning minst uppgår till 550 000 euro. De aktörer vars årliga omsättning är lägre än denna tröskel omfattas inte av sjötullen, men kan å andra sidan inte dra av sådan sjötull som betalats i tidigare led.

- (9) Dessutom bör, för överensstämmelse med unionsrätten, inga skillnader i skattesats tillämpas på livsmedel som omfattas av det stöd som avses i kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013¹. Denna bestämmelse förhindrar att effekten av det jordbruksstöd som beviljas genom den särskilda försörjningsordningen annulleras eller minskas till följd av en högre skatt på de subventionerade produkterna genom sjötullen.
- (10) Målen med stödet till den socioekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena, vilka fastställdes redan i beslut nr 940/2014/EG, bekräftas genom kraven på skattens ändamål. Det är en rättslig skyldighet att införliva intäkterna från denna skatt med de franska yttersta randområdenas skatteintäkter, och att använda dessa medel inom ramen för en strategi för ekonomisk och social utveckling med stöd till lokal verksamhet.
- (11) Beslut nr 940/2014/EU måste ändras för att förlänga tillämpningsperioden för det undantag som beviljats genom beslutet med sex månader till och med den 31 december 2021. Denna tidsfrist gör det möjligt för Frankrike att införliva detta beslut med sin nationella lagstiftning.
- (12) Systemets varaktighet bör fastställas till sex år, till och med den 31 december 2027. För att göra det möjligt för kommissionen att bedöma om de villkor som motiverar undantaget fortfarande är uppfyllda bör Frankrike lämna in en övervakningsrapport till kommissionen senast den 30 september 2025. Det är därför lämpligt att fastställa rapportens struktur och innehåll.
- (13) För att undvika rättsliga risker är det nödvändigt att detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2022, medan förlängningen av tillämpningsperioden för det undantag som godkändes genom beslut nr 940/2014/EU bör börja gälla den 1 juli 2021.
- (14) Detta beslut påverkar inte den eventuella tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från artiklarna 28, 30 och 110 i fördraget bemyndigas Frankrike att till och med den 31 december 2027 medge befrielser från eller nedsättningar av sjötullen för de produkter som förtecknas i bilagan och som tillverkas lokalt i Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte eller Réunion, i egenskap av yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i fördraget. Sådana befrielser eller nedsättningar ska utgöra ett led i strategin för de berörda yttersta randområdenas ekonomiska och sociala utveckling, med hänsyn till unionsramen, och bidra till att främja lokal verksamhet, utan att för den skull ändra handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset.

2. I förhållande till de skattesatser som tillämpas på liknande produkter med ursprung utanför de berörda yttersta randområdena får de befrielser eller nedsättningar som avses i punkt 1 inte leda till större skillnader än följande:

a) 20 procentenheter för produkter som förtecknas i Del a i Bilaga I.

b) 30 procentenheter för produkter som förtecknas i Del b i Bilaga I.

Frankrike ska se till att de befrielser eller nedsättningar som tillämpas på de produkter som förtecknas i Bilaga I varken överstiger de påvisade merkostnaderna eller den procentsats som är absolut nödvändig för att bibehålla, främja och utveckla de lokala ekonomiska verksamheterna.

3. Frankrike ska tillämpa de skattebefrielser eller skattenedsättningar som avses i punkterna 1 och 2 på aktörer vars årliga omsättning uppgår till minst 550 000 EUR. Aktörer vars årliga omsättning understiger detta tröskelvärde ska inte omfattas av sjötullen.

Artikel 2

De produkter som avses i artikel 1.1 har valts ut på grundval av om det föreligger merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån och som äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft.

När

- (a) den lokala produktionen har en marknadsandel på mindre än 5 %, eller
- (b) dess marknadsandel överstiger 90 %,

har ytterligare underlag begärts som styrker samtliga eller en del av följande omständigheter:

- (1) Arbetskraftsintensiv produktion.
- (2) Nystartad produktion eller kompletterande sortiment som syftar till att diversifiera ett företags produktion.
- (3) Strategisk produktion för den lokala utvecklingen.
- (4) Innovativ produktion eller produktion med högt mervärde.
- (5) Produktion där ett avbrott i försörjningen utifrån skulle kunna hota ekonomin eller befolkningen i territoriet.
- (6) Produktion som endast kan förekomma om den har en dominerande ställning på marknaden på grund av den begränsade storleken på marknaderna i de yttersta randområdena.

- (7) Framställning av medicinska produkter och personlig skyddsutrustning som krävs för att hantera hälsokriser.

Artikel 3

De franska myndigheterna ska på produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordning som föreskrivs i kapitel III i förordning (EU) nr 228/2013 tillämpa samma skatteordning som på lokalt tillverkade produkter.

Artikel 4

Frankrike ska senast den 30 september 2025 till kommissionen överlämna en övervakningsrapport som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om de villkor som motiverar tillämpningen av det skattesystem som avses i artikel 1 fortfarande är uppfyllda. Övervakningsrapporten ska innehålla de uppgifter som anges i Bilaga II.

Artikel 5

I artikel 1.1 i beslut nr 940/2014/EU ska datumet ”30 juni 2021” ersättas med ”31 december 2021”.

Artikel 6

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2022, med undantag av artikel 5, som ska tillämpas från och med den 1 juli 2021.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*